

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในบรรดาวรรณกรรมชิ้นเอกในประวัติศาสตร์ ซึ่งเป็นมรดกโลกชิ้นสำคัญของโลก หลายคนคงจะต้องรู้จักวรรณกรรมที่ยิ่งใหญ่น่าหลงใหลของจีนเรื่อง สามก๊ก (The Three Kingdoms or San Kuo Chih Yen'i) ที่เขียนโดยหลอกว่านจงหรือล่อกวนตง (Lo Kuan-chung) ซึ่งได้ประพันธ์โดยใช้การอ้างอิงเนื้อหา เกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในประวัติศาสตร์ สารสำคัญของเรื่องได้แสดงให้เห็นถึง ธรรมชาติของมนุษย์ที่มีความทะเยอทะยาน (the nature of human ambition)¹ ในการต่อสู้เพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจทางการเมือง วรรณกรรมสามก๊ก นั้นใช้เหตุการณ์ ที่เกิดขึ้นราวคริสต์ศตวรรษที่ 2 ขณะที่รัฐอิสระต่าง ๆ ต่อสู้กันเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจ แต่วรรณกรรมได้ถูกเขียนขึ้นจริงราวศตวรรษที่ 13-14 เป็นเวลาหลายศตวรรษนับจาก เหตุการณ์ที่เกิด วรรณกรรมเรื่องสามก๊กจึงไม่อาจให้ความแม่นยำถูกต้อง ในแนวการศึกษา ทางประวัติศาสตร์ แต่จะเคลือบแฝงด้วยความคิดหรือคติบางอย่างของผู้เขียน ที่ต้องการที่จะสื่อ ไปถึงผู้อ่าน โดยเฉพาะแนวคิดหลักในเรื่องธรรมชาติของมนุษย์และเทคนิคหรือกลวิธีที่ได้มาซึ่ง อำนาจทางการเมือง ผู้ศึกษาเชื่อว่าอีกจำนวนไม่น้อย โดยเฉพาะผู้ที่เป็นผู้บริหารหรือผู้ปกครอง จะต้องรู้จักงานเขียนเรื่อง The Prince หรือแปลเป็นภาษาไทยว่า เจ้าผู้ปกครอง ของมาคิอาเวลลี (Niccolo Machiavelli) หนังสือเจ้าผู้ปกครองได้ถูกเขียนขึ้นจากบริบทที่เกิดขึ้นจริง ราว คริสต์ศตวรรษที่ 15² ขณะที่อิตาลีขาดเอกภาพ สิ่งหนึ่งที่วรรณกรรมทั้งสองเรื่องมีร่วมกันคือ บริบทแห่งวิกฤติการณ์แห่งรัฐที่แตกแยก ไร้ความเป็นปึกแผ่น ความไม่มีเสถียรภาพ จึงต้องการ การบูรณาการแห่งรัฐ

---

¹ Lo Kuan-chung, Romance of the Three Kingdoms. trans. & ed. C.H.Brewitt Taylor (Tokyo, Japan : Charles E. Tuttle Co., 1959), p.v.

² นิโคโล มาคิอาเวลลี, เจ้าผู้ปกครอง. สมบัติ จันทรวงศ์ แปลและเขียนความนำ (กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538), หน้า 7.

มาคิอาเวลลี เขียน เจ้าผู้ปกครอง ขณะที่อยู่ในบริบทของประเทศอิตาลีที่อ่อนแอ ซึ่งขณะนั้นประเทศอิตาลีประกอบด้วยหลายนครรัฐ ปกครองเป็นอิสระแยกจากกัน ปัญหาในประเทศจึงเต็มไปด้วยการแก่งแย่งหรือช่วงชิงอำนาจของฝ่ายต่าง ๆ ส่วนสามก็เป็นเรื่องราวสมัยปลายราชวงศ์ฮั่น ที่ปกครองแผ่นดินจีนมายาวนาน ความเสื่อมของราชวงศ์จากสาเหตุต่าง ๆ ทำให้อำนาจของผู้ปกครองสมัยนั้นสิ้นสุดลง เกิดการต่อสู้แย่งชิงอำนาจระหว่างอาณาจักรที่มีอำนาจ เพื่อจุดประสงค์การเป็นเจ้าผู้ปกครองแผ่นดิน เรื่องราวของวรรณกรรมทั้งสองเรื่องจึงนับว่าเป็นเรื่องที่น่าสนใจอย่างยิ่ง ดึงเห็นได้ชัดเจนจากการที่วรรณกรรมทั้งสองเรื่องได้ถูกเขียนขึ้นจวบจนกระทั่งปัจจุบัน นับเป็นเวลาหลายศตวรรษ แต่ยังคงอิทธิพลมีคุณค่า มีพลัง และมีชีวิตชีวา ผู้คนจำนวนมากยังให้ความสนใจศึกษา และเป็นที่ยอมรับกันอยู่ตลอดเวลา ความน่าสนใจนี้ส่วนหนึ่งอาจมองในด้านรัฐศาสตร์ได้ว่า รูปแบบคำสอนที่แฝงหรือสอดแทรกในเนื้อเรื่องของวรรณกรรมทั้งสองเรื่องข้างต้น เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความคิดหรือปรัชญาทางการเมือง หรืออาจจะพูดได้ว่า เป็นเรื่องของอำนาจ (power) ซึ่งถือได้ว่าเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเมืองที่อยู่และเกี่ยวพันกับสังคมมนุษย์มาทุกยุคทุกสมัย อันคำว่าการเมืองนั้นมีความหมายกว้างขวางมาก อาจย่อมหยาบความรวมถึง ความสัมพันธ์ของมนุษย์ในเรื่องการบังคับบัญชา และถูกบังคับบัญชา การควบคุมและการถูกควบคุม การเป็นผู้ปกครองและผู้ถูกปกครอง เป็นเรื่องของการใช้อำนาจ และอิทธิพล (influence)³ การดำเนินการอย่างฉลาดมีเล่ห์เหลี่ยม หรือด้วยการทุจริตคดโกง (crafty, unscrupulous, cunning)⁴ หรือเป็นเรื่องของการใช้อำนาจในการแจกแจงสิ่งที่มีคุณค่าเพื่อสังคมโดยรวม โดยมีเอกสิทธิ์ในการใช้บังคับเพื่อให้เป็นไปตามนั้น⁵ ซึ่งถือว่าเป็นกฎเกณฑ์ธรรมชาติที่อยู่ในสังคมมนุษย์มาโดยตลอด เพราะในสังคมของมนุษย์มีลักษณะพิเศษคือ จะเกิดการเปลี่ยนแปลงและขัดแย้งกันเองอยู่ตลอดเวลา มนุษย์จึงพยายามแสวงหาวิธีการปกครอง เพื่อขจัดความขัดแย้งในสังคมการเมืองให้หมดไป หรือเหลืออยู่ในระดับน้อยที่สุด ความคิดหรือปรัชญาทางการเมืองจึงเป็นหนทางหนึ่ง ที่นักคิดทางการเมืองได้คิดกันมานาน เพื่อหารูปแบบในเรื่องการแสวงหาอำนาจ ใช้อำนาจซึ่งเป็นรูปแบบมาตรฐาน ที่อยู่เหนือกาลเวลาและไม่ถูกจำกัดโดยสถานที่ ซึ่งเชื่อว่ารูปแบบนี้เองที่จะทำให้มนุษย์มีสิทธิ เสรีภาพ ความเสมอภาค หรือมีความสุขร่วมกันในสังคมการเมืองมากที่สุด เมื่อ

---

³ J. Roland Pennock & David G. Smith , Political Science : An Introduction (New York : Macmillan,1969), p.6.

⁴ Webster's New Universal Dictionary of the English Language (New York : Webster's Universal Press, 1977), p.1392

⁵ David Easton, A Framework for Political Analysis (Englewood Cliffs.,N.J. : Prentice-Hall, Inc., 1965), pp.50-51.

เปรียบเทียบแล้วคุณค่า (value) ความคิดทางการเมืองในวรรณกรรมทั้งสองเรื่อง ไม่ได้ถูกจำกัดอยู่เฉพาะในยุคที่เขียนวรรณกรรมนี้เท่านั้น หากแต่เป็นเรื่องที่ทันสมัยและศึกษาได้ในทุกยุคทุกสมัย หรืออาจเรียกว่าขณะนี้ยังเป็นเรื่องที่มีความเป็นสากล (universality) มีลักษณะอยู่เหนือบริบท (context) ในตัวเอง จึงสามารถศึกษาและนำไปใช้อธิบายสถานการณ์และปรากฏการณ์ต่าง ๆ ทางการเมืองได้ในระดับหนึ่ง เพราะแนวคิดหรือหลักการใด ๆ ในบริบทหนึ่งอาจไม่สามารถนำไปใช้ได้ไปอีกบริบทหนึ่งอย่างสมบูรณ์ เนื่องจากกฎเกณฑ์และสรรพสิ่งทั้งปวงมีการเปลี่ยนแปลงเคลื่อนไหวตลอดเวลา

วรรณกรรมเรื่องสามก๊กเป็นเรื่องเขียนที่อิงประวัติศาสตร์ มีเนื้อหาส่วนใหญ่สอดคล้องกับข้อเท็จจริง ที่มีปรากฏหลักฐานอยู่ในเอกสารทางประวัติศาสตร์ ของชาวตะวันออก (จีน) เนื้อเรื่องสามก๊กนั้นเป็นเรื่องการต่อสู้ของมนุษย์ เพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจ และอิทธิพลทางการเมือง การขยายอำนาจ อีกทั้งจะต้องรักษาอำนาจ หรืออิทธิพลนั้นไว้ โดยใช้เทคนิค กลวิธี อุบาย หรือ ความเจ้าเล่ห์ต่าง ๆ นานาับประการ ดังนั้นวรรณกรรมสามก๊กจึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจได้รับความนิยมนิยมของมหาชนทุกชั้นทุกยุคทุกสมัย แพร่หลายกว้างขวาง เป็นที่รู้จักและจดจำได้มากกว่าวรรณกรรมอื่น ๆ จนกระทั่งปัจจุบัน ทั้งนี้เพราะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอำนาจทางการเมืองการปกครอง ไม่มีหนทางที่จะล้าสมัย เพียงแต่รูปแบบอาจปรับเปลี่ยนบ้างเมื่อบริบทเปลี่ยนแปลงไป ทุกบททุกตอนในสามก๊ก นอกจากจะเป็นเรื่องที่สนุกสนานเพลิดเพลินติดตามแล้ว สามก๊กยังให้สาระความรู้ แง่คิด มุมมอง ด้านต่าง ๆ มากมายไม่ว่าจะเป็นด้านการเมือง การทหาร การปกครอง การทูต การบริหาร ศิลปะ ฯลฯ ความรู้ ความคิดที่ได้จากวรรณกรรมดังกล่าวจึงเป็นเรื่องที่ทันสมัยศึกษาได้ตลอดเวลา หรืออาจกล่าวได้ว่า ส่วนหนึ่งของเนื้อหา มีความเป็นสากลในระดับหนึ่ง สามารถนำมาปรับใช้กับเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้เสมอ จนกระทั่งมีผู้พูดกันว่าคนที่อ่านสามก๊กครบสามจบคอบไม่ได้ เหตุเพราะผู้นั้นกลายเป็นคนเจ้าเล่ห์แสนกล เชื่อถืออะไรมิได้เลย⁶ เนื่องจากรู้เท่าทันคนไปหมด หรือในสุภาษิตจีนที่กล่าวว่า ยังไม่ได้อ่านสามก๊กอย่าเพิ่งคิดการใหญ่⁷ วรรณกรรมชิ้นเอกนี้ได้มีการรับรู้เป็นที่แพร่หลาย ทั้งในประเทศตะวันตกและตะวันออก มีการแปลเป็นภาษาต่าง ๆ มากกว่าสิบภาษา⁸ ได้มีนักวิชาการ นักคิด

⁶ สันขี พัทธโนทัย, พิชัยสงครามสามก๊ก. พิมพ์ครั้งที่ 3 (กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ธรรมชาติ, 2537), หน้า 28.

⁷ อุดุลย์ รัตนมันเกษม, เจ็ดยอดขุนซื่อในสามก๊ก (กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ดอกหญ้า, พ.ศ.2535), หน้า 3.

⁸ กรมศิลปากร, สามก๊กฉบับเจ้าพระยาคลั่ง(หน). พิมพ์ครั้งที่ 17 (กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ดอกหญ้า, 2536), หน้า 8-9.

ได้เขียนและวิเคราะห์สามก๊กในหลายแง่มุม เพราะเนื้อหาในวรรณกรรมสามก๊กถือได้ว่าเป็นขุมคลังแห่งปัญญา มีคุณค่ามหาศาลในแง่มุมต่าง ๆ ดังที่กล่าวมาแล้ว จนเรียกได้ว่าสามก๊กเป็นตำราพิชัยสงครามฉบับสำคัญฉบับหนึ่ง วรรณกรรมเรื่องสามก๊กเป็นที่แพร่หลายมากในประเทศจีน ซึ่งว่ากันว่าถ้าใครไม่รู้จักสามก๊ก ผู้นั้นไม่ใช่คนจีน⁹ สำหรับประเทศไทยสามก๊กถูกแปลสมัยรัชกาลที่ 1 โดยเจ้าพระยาคลัง (หน) เป็นผู้อำนวยการแปลเป็นภาษาไทย¹⁰ ซึ่งจุดมุ่งหมายในการแปลครั้งนั้นสมเด็จพระยาดำรงราชานุภาพ ทรงเห็นว่าเป็นการแปล เพื่อประโยชน์ราชการบ้านเมือง¹¹ หรืออาจกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่า เป็นตำราสำหรับศึกษาอุบายทางการเมือง การปกครอง และการสงครามนั่นเอง

ส่วนวรรณกรรมหรืองานเขียนของชาวตะวันตก (อิตาลี) ที่สำคัญและมีชื่อเสียงด้านความคิดทางการเมือง การปกครอง ซึ่งได้แก่หนังสือเรื่อง The Prince หรือ เจ้าผู้ปกครองที่ เขียนโดยมาคิอาเวลลี (Machiavelli) นั้น นักวิชาการ นักรัฐศาสตร์ หรือผู้ปกครองส่วนใหญ่จะต้องรู้จักหนังสือเล่มดังกล่าวเป็นอย่างดี เพราะคุณค่าในเจ้าผู้ปกครองนั้นมีความสำคัญต่อทุกวงการวิชาการ โดยเฉพาะด้านรัฐศาสตร์ มาคิอาเวลลี ได้ชื่อว่าเป็นเมธีคนแรกแห่งนวมสมัย (modern time) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในทางปรัชญาการเมือง ถึงกับนับถือกันว่ามาคิอาเวลลี เป็นบิดาแห่งปรัชญาการเมืองสมัยใหม่¹² เพราะมาคิอาเวลลีหันความสนใจจากปรัชญาในสมัยก่อนหน้าที่นักปรัชญาสมัยก่อน วางพื้นฐานไว้ในเรื่องโลกแห่งมโนคติ (world of idea) ที่คำนึงถึงมนุษย์ควรมีชีวิตอย่างไร หรือสิ่งที่ควรจะเป็น มาสนใจในเรื่องมนุษย์มีชีวิตอย่างไร หรือสิ่งที่เป็นจริง โดยพยายามละทิ้งสิ่งที่ไม่ใช่การเมืองอย่างแท้จริง ศาสนาที่เคยมีอิทธิพลเป็นอย่างมากต่อความคิดทางการเมืองในสมัยกลาง ถึงขนาดครอบงำการเมือง และเป็นตัวกำหนดความชอบธรรมทางการเมือง กลับไม่ได้รับความสนใจ หรือมีอิทธิพลต่อความคิดของมาคิอาเวลลีเท่าที่ควร สิ่งที่มาคิอาเวลลีให้ความสนใจเป็นอย่างมากคือ การวิเคราะห์เพื่อแสวงหาวิธีการที่สามารถปฏิบัติในการที่จะได้มาซึ่งอำนาจ อันเป็นสิ่งเดียวที่เขาเชื่อว่าเป็นหัวใจสำคัญของ

⁹ สังข์ พิศโนทัย, พิชัยสงครามสามก๊ก, หน้า 13.

¹⁰ สมเด็จพระยาดำรงราชานุภาพ, ตำนานหนังสือสามก๊ก (กรุงเทพฯ : บริษัทธรรมสาร จำกัด, 2536), หน้า 29.

¹¹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 30.

¹² วิกิจ สุขสำราญ, “The Prince กับการศึกษาปรัชญาการเมืองสมัยใหม่,” วารสารรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีที่ 30 ฉบับที่ 3 : 70

การเมือง¹³ มาคิอาเวลลีเห็นว่าโดยธรรมชาติมนุษย์มีความชั่วร้าย และเห็นแก่ตัว มนุษย์จึงไม่มีคุณธรรมหรือศีลธรรมใด ๆ ดังนั้นความคิดดังกล่าว จึงหมายถึงการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับมาตรฐานในการวัดความถูกต้อง หรือความดี ความชั่ว ทางศีลธรรมจากรูปแบบเดิมไปสู่รูปแบบใหม่ด้วย มาคิอาเวลลีจะพูดถึงเรื่องที่มีมนุษย์ทำได้จริง ๆ โดยพูดถึงความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครอง และผู้ถูกปกครอง ซึ่งผู้ปกครองแบบใหม่ในทัศนะของมาคิอาเวลลี คือ ผู้ที่สามารถเข้าใจ และรู้ถึงคุณลักษณะของธรรมชาติที่ชั่วร้าย ความโลภ ความเห็นแก่ตัวของมนุษย์ มาคิอาเวลลีจึงถูกมองว่าเป็นชาตาน หรือศาสดาแห่งความชั่วร้าย และสามารถใช้เทคนิควิธี หรือกลยุทธ์ต่าง ๆ ในด้านเจ้าเล่ห์ โหดร้าย ทารุณ ฯลฯ และจะดูเหมือนว่านักการเมือง นักปกครอง แทบจะไม่มีใครที่ไม่รู้จัก รูปแบบหรือวิธีการของมาคิอาเวลลี (Machiavellian) ซึ่งได้ให้ความรู้สึกหรือสื่อความหมายในทางลบต่อผู้ปกครอง เพราะบ่งถึงความเจ้าเล่ห์ ไม่รักษาสัญญา เจ้าเล่ห์ เพทุบาย ความเลียดเย็น ฉวยโอกาส เด็ดขาด หรือการกระทำเยี่ยงโจร ฯลฯ

ในหนังสือเรื่องเจ้าผู้ปกครอง ส่วนใหญ่มีเนื้อหาเกี่ยวกับศิลปะแห่งการสร้างอำนาจของผู้ปกครอง การรักษาเสถียรภาพของรัฐ และได้ยกตัวอย่างของบุคคลที่ประสบความสำเร็จในการมีอำนาจ รวมทั้งได้ให้คำแนะนำต่าง ๆ ในการเป็นเจ้าผู้ปกครองแก่ผู้ปกครอง โดยได้แจกแจงคำสอนต่าง ๆ เกี่ยวกับวิธีการที่รัฐก่อตั้งขึ้นมา การธำรงรักษาและการแผ่ขยายของรัฐ นอกจากนั้นมาคิอาเวลลี ได้กล่าวถึงเรื่องพื้นฐานในแนวทางปรัชญาการเมือง คือ การศึกษาธรรมชาติของมนุษย์ (human nature) จึงอาจสรุปได้ว่ามาคิอาเวลลีมองการเมืองเป็นเรื่องของอำนาจ บางครั้งอาจไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงคุณธรรมหรือค่านิยมศีลธรรม จุดประสงค์ของการเมืองคือการรักษาหรือเพิ่มอำนาจทางการเมืองโดยเฉพาะ และมาตรฐานที่จะใช้วัดในเรื่องนี้คือความสำเร็จตามจุดประสงค์ดังกล่าวเท่านั้น¹⁴ อาจกล่าวได้ว่าเจ้าผู้ปกครองจะต้องยอมรับวิธีการใด ๆ ถึงแม้จะขาดคุณธรรม หรือผิดศีลธรรมก็ตาม เพราะว่าคุณดีหรือความชั่วไม่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จทางการเมือง

ดังที่กล่าวข้างต้นแล้วว่าวรรณกรรมเรื่องสามก๊ก และงานเขียนเจ้าผู้ปกครอง ได้ให้คุณค่า ความรู้ในด้านการเมือง การปกครอง โดยเฉพาะแนวความคิดในเรื่องสังคมการเมือง (political society) ซึ่งไม่ว่ารูปแบบสังคมการเมืองหรือการปกครองจะเป็นอย่างไร ก็จะมีชนชั้นอยู่สองชนชั้นที่ดำรงอยู่ในสังคมการเมือง ชนชั้นดังกล่าวประกอบด้วยโครงสร้างส่วนใหญ่ ๆ 2 ส่วน

¹³ Wolin, Politics and Vision, p 199. อ้างถึงใน สุขุม นวลสกุล, ทฤษฎีการเมือง 2 ทฤษฎีการเมืองแห่งนวสมัย(กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2523), หน้า 2.

¹⁴ เรื่องเดียวกัน, หน้า 13.

คือ ชนชั้นปกครอง (ruler) และชนชั้นถูกปกครอง¹⁵ ทั้งสองชนชั้นมักมีเป้าหมายและผลประโยชน์แตกต่างกันเสมอ และมีประเด็นปัญหาค่อนข้างสำคัญในเชิงปรัชญาการเมือง คือ การใช้อำนาจของผู้ปกครองควรมีขอบเขตแค่ไหน อะไรหรือวิธีการใดบ้างที่ผู้ปกครองสามารถกระทำ หรือละเว้นการกระทำเพื่อจุดประสงค์ในเรื่องของการมีอำนาจ (power) จึงจะเกิดความชอบธรรม (legitimacy) ต่อสังคมการเมืองหรือผู้ถูกปกครอง เห็นได้ว่าแนวความคิดดังกล่าวที่ปรากฏอยู่ในวรรณกรรมทั้งสองเรื่อง เป็นเรื่องเกี่ยวกับการเมืองโดยตรง จนเรียกได้ว่าวรรณกรรมทั้งสองเรื่องเป็นวรรณกรรมการเมือง เพราะเนื้อหาทางการเมือง เป็นสาระสำคัญในวรรณกรรมทั้งสองเรื่อง เนื่องจากได้กล่าวถึงเรื่องทางการเมือง ไม่โดยตรงก็โดยทางอ้อม จึงสามารถนำความรู้ความคิด บทเรียน หรือหลักการต่าง ๆ ในวรรณกรรมสามก๊กและงานเขียนเจ้าผู้ปกครอง มาปรับใช้ให้เกิดผลดีกับสังคมการเมืองได้เป็นอย่างดี แม้ทั้งสองเรื่องจะให้ผลด้านความคิดทางการเมือง การปกครอง แต่วรรณกรรมทั้งสองต่างกันตรงที่ลักษณะของการประพันธ์ สามก๊ก มีลักษณะเป็นเรื่องเล่าอิงประวัติศาสตร์ ซึ่งเล่าถึงตัวละครต่าง ๆ ไปเรื่อย ๆ ตามเวลาที่ผ่านมาในประวัติศาสตร์ ส่วนเจ้าผู้ปกครองนั้นเป็นเหมือนตำราคู่มือ ที่แนะนำสั่งสอนอย่างตรงไปตรงมา มีลักษณะของการบอกเล่าคำสอนที่ชัดเจน ดังนั้นการอ่านงานสามก๊กจึงต้องอ่านอย่างตีความ เพราะอย่างที่กล่าวแล้วว่า สามก๊ก เป็นเรื่องเล่าอิงประวัติศาสตร์ ที่ไม่มีคำนำบอกเล่าถึงจุดประสงค์ของเรื่อง อย่างที่มาคิอาเวลลีเขียนไว้ในตอนขึ้นต้น เป็นคำอุทิศในหนังสือของเขา ดังนั้นในการกล่าวว่าสามก๊ก และเจ้ามีความคล้ายคลึงกัน การกล่าวนั้นจะต้องมีหลักฐานประจักษ์ชัดเจนพอสมควร¹⁶ จากการศึกษา ยังไม่พบว่ามีผู้ทำการศึกษาวิจัยอย่างเป็นระบบที่แท้จริงว่า เนื้อหาในวรรณกรรมเรื่องสามก๊ก ได้ให้สาระความรู้ หรือคำสอนด้านการเมือง การปกครองโดยเฉพาะในรูปแบบหรือวิธีการแบบ Machiavellian อย่างไร มีรูปแบบการสอนสอดคล้อง เหมือนหรือแตกต่างจากในงานเขียนเรื่อง เจ้าผู้ปกครอง ของมาคิอาเวลลี ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่ควรศึกษาความคิดทางการเมือง การปกครอง จากวรรณกรรมสามก๊ก และในงานเขียนเรื่องเจ้าผู้ปกครอง เพื่อประเมินคุณค่า และนำความรู้ ความคิดที่ได้มาศึกษาเพื่อประโยชน์ในด้านพัฒนาความคิดและศึกษาต่อไป

¹⁵ สมภาร พรหมทา, ปรัชญาสังคมและการเมือง (กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538), หน้า 13.

¹⁶ ไชยยันต์ ไชยพร, “บทนำเสนอเรื่องเจ้าของมาคิอาเวลลีกับสามก๊ก,” วารสารสังคมศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีที่ 30 ฉบับที่ 3 : 164.

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องในการศึกษาครั้งนี้มีดังนี้

1.2.1 งานวิจัยเรื่อง สามก๊ก : การศึกษาเปรียบเทียบ ของประพิณ มโนมัยวิบูลย์ วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แผนกวิชาภาษาไทย ปีการศึกษา 2509 ได้ศึกษาเปรียบเทียบสามก๊กฉบับภาษาไทยของเจ้าพระยาคลัง (หน) กับฉบับจีนเฉพาะตอน โจโฉแตกทัพเรือ ในด้านการแปลถอดความและเรียบเรียง

1.2.2 งานวิจัยเรื่อง ผู้นำกับการบริหารในวรรณคดีเรื่องสามก๊ก ของมานิตย์ เสี่ยมพรพาณิชย์ วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2522 พบว่าวรรณคดีเรื่องสามก๊กสะท้อนให้เห็นรูปแบบหรือแนวทางในการประพฤติปฏิบัติหรือดำเนินการทางบริหารของผู้นำ ซึ่งได้ใช้แนวความคิดทางปรัชญาการเมืองของมาคิอาเวลลี มาเป็นกรอบในการศึกษา

1.2.3 งานวิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบความเปรียบในสามก๊กฉบับจีนกับฉบับภาษาไทย ของจินตนา ธนวานีวัฒน์ วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2527 ศึกษาการแปลความเปรียบในสามก๊กจากฉบับจีนกับฉบับไทยของเจ้าพระยาคลัง (หน) ในด้านความเปรียบที่มีเนื้อหาเหมือนเดิม ความเปรียบที่มีเนื้อหาคลาดเคลื่อนไปจากต้นฉบับเดิม ความเปรียบที่ผู้แปลเพิ่มเข้าไปในภาษาไทย และความเปรียบที่ฉบับภาษาไทยตัดทิ้งไป

1.2.4 งานวิจัยเรื่อง การศึกษาสารของผู้ประพันธ์สามก๊กฉบับต่าง ๆ ในภาษาไทย ของสุนันท์ จันทรวิเมลิอง วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2528 ศึกษาสารของผู้ประพันธ์ในรูปแบบเกี่ยวกับกลอุบายทางการเมืองและการสงคราม สารของผู้ประพันธ์ในรูปแบบการแสดง และสารที่เสนอทั้งสาระ ความบันเทิง

1.2.5 งานวิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบความคิดทางการเมืองในคัมภีร์อรรถศาสตร์ของเกาฏิลยะ กับแนวความคิดในหนังสือเรื่องเจ้าของมาคิอาเวลลี ของลุลย์ ดรัยไชยาพร วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2528 ศึกษาแนวคิดที่เหมือนและแตกต่างกันในคัมภีร์อรรถศาสตร์ของเกาฏิลยะ กับหนังสือเรื่องเจ้าของมาคิอาเวลลี

1.2.6 งานวิจัยเรื่อง สามก๊ก : ความหมายทางการเมือง ของ สมบัติ จันทรวงศ์ รายงานการวิจัยสถาบันไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปี พ.ศ.2535 ศึกษาความหมายทางการเมืองในสามก๊ก ฉบับเจ้าพระยาคลัง (หน)

1.2.7 งานวิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบความคิดทางการเมืองของมาคิอาเวลลี กับบทบาทการเมืองของจอมพล ป.พิบูลสงคราม ในช่วง พ.ศ.2475-2487 ของนิรัตน์ พงษ์สิทธิถาวร วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการ

ศึกษา 2539 ศึกษากระบวนการขึ้นสู่อำนาจ การรักษาอำนาจของจอมพล ป.พิบูลสงคราม กับรูปแบบแนวคิดของมาคิอาเวลลี

1.2.8 งานวิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบความคิดทางการเมืองของมาคิอาเวลลี กับหลวงวิจิตรวาทการ ของธงชัย ขำสุวรรณ วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2539 ซึ่งได้ศึกษาด้วยทฤษฎีของเจ้าผู้ปกครองของมาคิอาเวลลี และงานเขียนของหลวงวิจิตรวาทการ โดยอาศัยการตีความเพื่อหาความหมายและความมุ่งหมายที่แท้จริงของตัวบท

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การศึกษาจะมุ่งศึกษาวิเคราะห์เนื้อหาในด้านความคิดทางการเมือง การปกครอง โดยเฉพาะรูปแบบหรือวิธีการแบบ Machiavellian ในวรรณกรรมเรื่องสามก๊ก และในหนังสือเจ้าผู้ปกครอง โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1.3.1 เพื่อให้ทราบสาระสำคัญของวรรณกรรมเรื่องสามก๊ก และหนังสือเจ้าผู้ปกครองในด้านความคิดทางการเมือง การปกครอง มีเนื้อหาและรูปแบบสอดคล้อง คล้ายคลึง หรือแตกต่างกันหรือไม่ เพียงใด

1.3.2 เพื่อศึกษาเนื้อหาในวรรณกรรมสามก๊ก และหนังสือเจ้าผู้ปกครอง ที่มีรูปแบบหรือวิธีการที่เรียกว่ารูปแบบหรือวิธีการของมาคิอาเวลลี (Machiavellian)

1.4 สมมติฐานในการวิจัย

1.4.1 ลักษณะความคิดทางการเมือง (political thought) การปกครอง ในรูปแบบหรือวิธีการแบบ Machiavellian ในวรรณกรรมสามก๊ก คล้ายกับในหนังสือเจ้าผู้ปกครองของมาคิอาเวลลี (Machiavelli)

1.4.2 ในด้านรูปแบบของเนื้อหา วรรณกรรมสามก๊ก ได้นำเสนอความคิดทางการเมืองซึ่งมีรูปแบบหรือวิธีการแบบ Machiavellian ในลักษณะที่แนบเนียนและเหนือกว่าในหนังสือเจ้าผู้ปกครอง

1.5 วิธีการวิจัย

1.5.1 การวิจัยจะเสนอในรูปแบบการศึกษาวิจัยเอกสาร (documentary research) ซึ่งจะพรรณนา และวิเคราะห์ โดยจะพิจารณาเฉพาะองค์ประกอบภายในของวรรณกรรม (intrinsic approach to the study literature) กล่าวคือจะวิเคราะห์โดยอิงตัวบทของวรรณกรรมอย่างละเอียด (close textual analysis) เป็นหลัก แต่ก็ไม่ได้ถึงกับละเอียดหรือไม่ใส่ใจต่อบริบท (context) ของวรรณกรรม เช่น ด้านชีวประวัติของผู้แต่ง วัฒนธรรม สังคม และประวัติศาสตร์ ซึ่งถือว่าเป็นองค์ประกอบภายนอก (extrinsic)

1.5.2 ศึกษาเนื้อหา (content) ด้านความคิดทางการเมือง การปกครอง โดยการอ่านอย่างถี่ถ้วน (close reading) ดีความในวรรณกรรมที่แปลเป็นภาษาไทย เรื่องสามก๊ก และงานเขียนเรื่องเจ้าผู้ปกครอง ของมาคิอาเวลลี เพื่อหาความมุ่งหมายที่แท้จริงของตัวบทเฉพาะส่วนที่มีความสำคัญ โดยอาศัยเอกสารรอง ซึ่งได้แก่ งานวิจัย เอกสาร หนังสือ ของนักวิชาการ นักคิด นักเขียนอื่น ๆ ที่เขียนวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับวรรณกรรมเรื่องสามก๊ก และหนังสือเรื่องเจ้าผู้ปกครอง ประกอบดำเนินการวิจัย

1.5.3 ประมวลและสรุปผลการศึกษา โดยวิเคราะห์จากวรรณกรรมทั้งสองเรื่องเสนอเป็นบท จากนั้นสรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

1.6 ขอบเขตของการวิจัย

1.6.1 การศึกษาวิจัยครั้งนี้ จะศึกษาอยู่ในขอบข่ายความคิดทางการเมือง การปกครอง โดยเฉพาะรูปแบบหรือวิธีการแบบ Machiavellian ที่ปรากฏอยู่ในวรรณกรรมเรื่องสามก๊กฉบับแปลใหม่ ของวรรณไว พัธโนทัย ซึ่งแปลได้ตรงกับต้นฉบับภาษาจีน (เขียนโดยหลอกวานจงหรือล่อกวนตง) มากที่สุด¹⁷ เพราะในหลายส่วนสามก๊กฉบับที่แปลโดยเจ้าพระยาคลัง (หน) สำนวนแปลแตกต่างจากที่หลอกวานจงหรือล่อกวนตง แต่งไว้ในภาษาจีน ความบกพร่องในการแปลเรื่องสามก๊ก ฉบับเจ้าพระยาคลัง (หน) มีอยู่มาก จึงสับสนอลหม่านมาก ข้าวิจัยคณะผู้แปลคงจะมีความรู้เกี่ยวกับศัพท์แสงที่ใช้ในภาษาไทยไม่เพียงพอ ตอนไหนที่แปลยากเลยไม่แปลเสียเลย หรือแปลคลุม ๆ ไปแทบจะจับใจความไม่ได้¹⁸ มีความบกพร่องทั้งในด้านคำแปล

---

¹⁷ สมบัติ จันทรวงศ์, ความหมายทางการเมืองของสามก๊ก ฉบับเจ้าพระยาคลัง(หน) (กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มติชน, 2538), หน้า 109.

¹⁸ สันข์ พัธโนทัย, พิชัยสงครามสามก๊ก, หน้า 16.

ตลอดจนชื่อบุคคล สถานที่ วัฒนธรรม ถ้อยคำ สำนวน และการเดินเรื่อง ยังความเสียหายต่อเจ้าของผู้ประพันธ์เดิม และทำให้ผู้อ่านเสียดสีรสชาติที่ควรจะได้จากหนังสือนี้ไป อย่างเหลือจะคิดได้¹⁹ สังข์ พัธโนทัย ได้ศึกษาสามก๊กฉบับภาษาไทยที่แปลโดยเจ้าพระยาคลัง (หน) กับฉบับที่เป็นภาษาจีนและภาษาอังกฤษแล้ว ฉบับที่แปลภาษาไทยยังมีขาดตกบกพร่อง ในเรื่องความวิปริตของชื่อบุคคล ความวิปริตของชื่อสถานที่ ความวิปริตของคำแปล ซึ่งไม่ครบตามฉบับเดิมในภาษาจีน²⁰ และโวหารที่แปลก็พลาด ๆ ไป เช่น ในสามก๊กฉบับเดิมว่าเป็นหน้าหนาวหิมะตก ในฉบับภาษาไทยว่าเป็นหน้าแล้งตั้งนี้เป็นต้น²¹ เหตุผลของการแปลแตกต่างจากต้นฉบับภาษาจีน อาจเป็นเพราะความจำกัดด้านภาษา วัฒนธรรม หรืออาจจะเกิดจากบริบททางการเมืองในขณะแปลก็เป็นได้

1.6.2 ศึกษาขอบข่ายความคิดทางการเมือง การปกครอง โดยเฉพาะรูปแบบหรือวิธีการแบบ Machiavellian ในหนังสือ เรื่อง The Prince หรือ เจ้าผู้ปกครอง ของมาคิอาเวลลี ฉบับที่แปลและเขียนความนำโดย สมบัติ จันทรวงศ์ (2538) เพราะเป็นฉบับที่แปลเป็นภาษาไทยจากงานของ Leo Paul S. de Alvarez (1981) ที่ถือว่าเป็นต้นฉบับที่แปลตรงตัวมากที่สุดเล่มหนึ่ง และนับว่าเป็นเจ้าผู้ปกครองเล่มที่ดีที่สุดภาษาไทยขณะนี้²²

1.6.3 การศึกษาวิจัย จะพิจารณาเฉพาะองค์ประกอบภายในของวรรณกรรม (text) เป็นหลัก แต่ก็ไม่ถึงกับละเลยที่จะไม่พิจารณาให้ความสำคัญในเรื่องของบริบท (context)

1.6.4 การตีความ จะศึกษาและตีความอยู่ในขอบข่ายความคิดทางการเมือง การปกครอง ในวรรณกรรมสามก๊ก และงานเขียนเจ้าผู้ปกครอง จะใช้วิธีตีความตามตัวบทอย่างละเอียด ส่วนการพิจารณาถึงบริบทไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการศึกษาถึงชีวประวัติของผู้ประพันธ์ การศึกษาในแนวทางจิตวิทยา แนวทางประวัติศาสตร์ หรือแนวทางอื่น จะศึกษาเฉพาะส่วนที่จำเป็นและสำคัญ เพราะถ้าหากให้ความสำคัญกับบริบทมากจะทำให้ขอบเขตของการศึกษาวิจัยกว้างขวางอย่างมาก

¹⁹ วรรณไว พัธโนทัย, สามก๊กฉบับแปลใหม่ เล่มที่ 1 (กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ ธรรมชาติ, 2538), คำนำในการพิมพ์.

²⁰ เรื่องเดียวกัน, หน้า 6.

²¹ เปลื้อง ณ นคร, ประวัติวรรณคดีไทยสำหรับนักศึกษา (กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2515), หน้า 246.

²² ชัยวัฒน์ สถาอานันท์, “ร่องรอยสัญญาประชาคมในปรัชญามาคิอาเวลลี : บททดลองมองมาคิอาเวลลีในแง่ดี,” วารสารสังคมศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีที่ 30 ฉบับที่ 3 : 86. และ นิโคโล มาคิอาเวลลี, เจ้าผู้ปกครอง. หน้า 23-24.

1.7 การนิยามศัพท์

1.7.1 ความคิดทางการเมือง (political thought) เป็นประเภทหนึ่งของความคิดที่มุ่งอธิบายและสร้างหลักการเกี่ยวกับปฏิสัมพันธ์ ของกลุ่มคนที่เน้นการบังคับใช้อำนาจเป็นสำคัญ ส่วนหนึ่งของความคิดทางการเมืองหล่อหลอมจากสภาพของแต่ละสังคม อันได้แก่ ปัจจัยทางด้านวัฒนธรรม ความเชื่อ ลักษณะของสังคม สภาพทางเศรษฐกิจ และรูปแบบการปกครอง²³ ซึ่งล้วนแต่มีผลต่อความคิดทางการเมือง ในแง่ที่เป็นการให้เนื้อหา สารัตถธิบายตลอดจนตีสรุ และการแสดงออกในรูปธรรมของความคิดนั้น ระบบความคิด หรือจินตนาการทางการเมืองดังกล่าว จึงเป็นผลผลิตของบริบททางการเมือง บริบททางสังคม ซึ่งอาจแตกต่างกันหรือไม่ก็ได้ และความคิดทางการเมือง สามารถเปลี่ยนแปลงได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับบริบท และเวลา (time) ที่เปลี่ยนแปลงไปเป็นสำคัญ

ความคิดทางการเมือง มีความจำเป็นต่อสังคมการเมือง (political society) เพราะเป็นรากฐานที่สำคัญ ทั้งที่เป็นคติ ความเชื่อ และการกำหนดแบบแผนพฤติกรรมของคน นอกจากนี้ยังเป็นแนวทางวางกรอบปฏิบัติต่าง ๆ เกี่ยวกับการใช้อำนาจทางการเมือง อีกทั้งเกี่ยวข้องกับโยงโยไปถึงเรื่องสิทธิ เสรีภาพ ความเสมอภาค และความยุติธรรมในสังคมการเมือง

1.7.2 Machiavellian เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับลัทธิการเมือง แนวคิดหรือทฤษฎีทางการเมืองของ Niccolo Machiavelli ซึ่งแสดงออกถึงความสามารถในการใช้ความเสแสร้ง ความเจ้าเล่ห์ (the political principle of craftiness and duplicity)²⁴ ซึ่งผู้ปกครองจะต้องจะใช้ทุกวิถีทางเพื่อรักษาอำนาจ (the idea that a ruler must use any means, no matter how unscrupulous, to keep in power) โดยมีลักษณะหรือวิธีที่แสดงออกด้วยความประณีตแบบเนียนนุ่มนวล หลักแหลม ฉลาดแกมโกง ไร้ศีลธรรม ไร้ยางอาย เจ้าเล่ห์เพทุบาย (characterized by subtle or unscrupulous, cunning, crafty)²⁵ ทั้งนี้เพื่อที่จะทำให้ผู้ปกครองผู้นั้นบรรลุถึงเป้าหมายทางการเมือง การปกครอง อันได้แก่การก้าวขึ้นสู่อำนาจ การรักษา และการขยายหรือเพิ่มพูนอำนาจทางการเมืองทั้งภายในและภายนอก ดังในงานเขียนเจ้าผู้ปกครองคนหนึ่งทีกล่าวว่า ในเรื่องการกระทำของมนุษย์ทั้งปวง และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การกระทำของเจ้าผู้ปกครองที่ไม่มีตุลาการให้อุทธรณ์ได้นั้น เรามองที่เป้าหมายเป็นหลัก ดังนั้นเจ้าผู้ปกครองจงเอาชนะและคงรักษารัฐไว้เถิด วิธีการจะถูกวินิจฉัยอยู่เสมอว่ามีเกียรติยศ

²³ วิทยา สุจริตชนารักษ์, “ลักษณะเด่นของความคิดทางการเมืองของไทย : ข้อสังเกตเบื้องต้น,” รัฐศาสตร์สาร 12-13, ฉบับพิเศษ : ปรัชญาและความคิด (2530) : 209

²⁴ Webster's New Universal Dictionary of The English Language, p.1080.

²⁵ The World Book Dictionary (Chicago, Illinois : Doubleday & Company, Inc., 1982), p.1249.

และจะเป็นที่ยกย่องของทุก ๆ คน²⁶ ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่าเจ้าผู้ปกครองสามารถใช้วิธีการแบบใดก็ตาม หากทำเพื่อรัฐหรือเหตุผลแห่งรัฐก็ไม่ใช่สิ่งผิด วิธีการต่าง ๆ ในการปกครองนั้น หากทำให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์แล้ว ก็ถือว่าถูกต้องหรือมีความชอบธรรมทั้งสิ้น แต่อย่างไรก็ตามรูปแบบหรือลักษณะคำสอนหรือคำแนะนำดังกล่าว อาจจะให้ความรู้สึกในทางลบมากกว่าบวก

1.7.3 วรรณกรรมการเมือง (political literature) หมายถึงงานไม่ว่าจะเป็นบทนิพนธ์ หรือบทกวีที่จัดได้ว่ามีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับการเมืองไม่ว่าทางตรงก็ทางอ้อม และอาจจะอำนวย หรือไม่อำนวยต่อการปกครองในขณะนั้น ดังนั้นเนื้อหาทางการเมืองในวรรณกรรมอาจกล่าวถึงสถาบันทางการเมือง การต่อสู้ทางการเมือง ปรัชญาการเมือง หรือ ลัทธิการเมือง และรวมถึงการใช้สัญลักษณ์เป็นตัวกลางเพื่อสื่อความคิดทางการเมือง²⁷ วรรณกรรมการเมืองจะสะท้อนรูปแบบของความขัดแย้ง หรือการช่วงชิงอำนาจรัฐในสังคมการเมือง ด้วยการเปิดเผยรูปลักษณะของความขัดแย้งหรือวิธีการช่วงชิงอำนาจในลักษณะต่าง ๆ ออกมา ซึ่งสืบเนื่องมาจากเหตุของผลประโยชน์ (interest) วรรณกรรมการเมืองจึงจัดอยู่ในรูปแบบวรรณกรรมที่สูงสุดของวรรณกรรมประเภทต่าง ๆ ที่มนุษย์ได้ประดิษฐ์ขึ้นมา

1.7.4 เจ้าผู้ปกครอง (The Prince) หมายถึง หนังสือเจ้าผู้ปกครองของมาคิอาเวลลี หรือผู้ซึ่งมีอำนาจสูงสุดในการปกครอง

1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัยนี้ คือ

1.8.1 จะทำให้เกิดความรู้ ความเข้าใจแนวคิดทางการเมือง การปกครอง อีกทั้งแนวคิดในรูปแบบที่เป็น Machiavellian ทั้งในด้านประเทศตะวันตก และตะวันออก

1.8.2 เพื่อทำให้อ่านวรรณกรรมเรื่องสามก๊ก และหนังสือเรื่องเจ้าผู้ปกครอง เป็นที่รู้จักแก่ผู้อ่านในวงกว้างมากยิ่งขึ้น

1.8.3 อาจนำแนวคิดที่ได้จากการศึกษา มาพัฒนาและปรับใช้ในการดำรงอยู่ในสังคม

²⁶ นิโคลาส มาคิอาเวลลี, เจ้าผู้ปกครอง, หน้า 243.

²⁷ พลศักดิ์ จิรไกรศิริ, วรรณกรรมการเมือง (กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์กราฟิการ์ต, พ.ศ.2522), หน้า 110-111.

1.9 การเสนอบทศึกษาวิจัย

บทที่ 1 บทนำ กล่าวถึงความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง วัตถุประสงค์ของการวิจัย สมมติฐานในการวิจัย วิธีการวิจัย ขอบเขตการวิจัย การนิยามศัพท์ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับและการเสนอบทศึกษาวิจัย

บทที่ 2 ศึกษาถึงแนวความคิด ทฤษฎี ระเบียบ และวิธีการตีความตามตัวบท โดยจะมุ่งเน้นการพิจารณาองค์ประกอบภายในหรือการตีความ ตามตัวบทของวรรณกรรมที่จะศึกษาเป็นหลัก

บทที่ 3 ศึกษา อธิบายและตีความตามตัวบทของเนื้อหาเรื่องเจ้าผู้ปกครอง ในด้านที่เกี่ยวข้องกับความคิดทางการเมือง ที่มีรูปแบบหรือวิธีการแบบ Machiavellian

บทที่ 4 ศึกษา อธิบายและตีความตามตัวบทของเนื้อหาเรื่องสามก๊ก ในด้านที่เกี่ยวข้องกับความคิดทางการเมือง ที่มีรูปแบบหรือวิธีการแบบ Machiavellian

บทที่ 5 สรุปผลการศึกษาคำคิดทางการเมืองในหนังสือเจ้าผู้ปกครอง และวรรณกรรมเรื่องสามก๊ก โดยเฉพาะในส่วนที่มีรูปแบบหรือวิธีการแบบ Machiavellian